

Samppa
Poika, 2004
CFS/ME-potilas

Mä olen ollut tosi huonossa kunnossa jo yli kaksi vuotta. Nukun 15 tuntia yössä enkä sittenkään jaksa oikein mitään. Mä aloin vaan yhtäkkiä flunssan jälkeen nukkua ja nukkua.

”Käveleminen sattuu jalkoihin ja sairaalassa ne vaan luulee, että minua ei huvita - ei ne tajua, että mä en jaksa, vaikka kuinka haluaisin.”

Koulussa käyminen on mahdotonta, kun en millään jaksa ajatella ja saatan nukahtaa ihan kesken kaiken. Kaipaen kovasti kavereita, mutta kun mä väsyn tosi nopeasti, jos yritän olla istumassa tai lähteä ulos.

Käveleminen sattuu jalkoihin ja sairaalassa ne vaan luulee, että minua ei huvita - ei ne tajua, että mä en jaksa, vaikka kuinka haluaisin. Viimeksi lääkäri sanoi, että ei keksi mitään apua minulle ja se tuntui kyllä tosi pahalta.

Lääkärit vaan lähettää minut aina uuteen ja uuteen paikkaan eri poliklinikoille eikä niissä kukaan tajua tästä sairaudesta mitään. Olen tavannut ainakin 30 eri tättä siellä sairaalassa ja aina ne kysyy samat kysymykset ja lopuksi sanovat, että kyllä vaan pitää yrittää ja reipastua.